

Motion till riksdagen 2005/06:U266

av **Kenneth Lantz (kd)**

Sockerreformen

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anføres om att Sverige inte bör stödja den planerade sockerreformen.

Motivering

EU:s sockerreform som slutgiltigt kommer att avgöras av ministerrådet i november 2005 kommer inte att gynna de fattigaste i världen. Godkänns den planerade sockerreformen kommer världens fattiga att bli de stora förlorarna. Prissänkningarna kommer att bli så stora att det inte är lönt för de fattigaste länderna att exportera till EU. 80 procent av det socker vi konsumerar är en indirekt konsumtion via livsmedel, läsk, godis m.m. Konsumentpriset på dessa varor kommer inte att sjunka. Vinsten av sockerprissänkningen stannar i den sockerkonsumerande industrin, ofta multinationella företag. Det som kommer att ske är en gigantisk inkomstöverföring från odlare och kringnäringarna till dessa multinationella bolag.

Världens länder har kommit överens om att utrota fattigdomen. I FN:s millenniedeklaration från 2000 formulerades millenniemålen som mätbara och tidsbundna. Ett av målen är att fattigdom och hunger ska halveras till 2015. För att de fattigaste länderna i världen ska ha en möjlighet att ta sig ur fattigdomsfällan behöver de tillväxt och utveckling. EU:s avtal med de fattiga s.k. AVS-länderna (Afrika, Västindien, Karibien och Stillahavsområdet), Cotonouavtalet, har som mål att bekämpa fattigdom och stödja en hållbar utveckling.

Idag får de fattigaste länderna sälja socker till EU-pris enligt fastställda kvoter, utan att betala tull. På så sätt bidrar EU:s prisreglering på socker till att öka de fattigaste producenternas inkomster. Om sockerpriset i EU sänks drabbas även dessa odlare. Genomförs sockerreformen kommer AVS-länderna att gå miste om miljardbelopp. Det är inte i linje med att bekämpa fattigdomen.

Fel! Okänt namn på

Den socialdemokratiska regeringen stöder reformförslaget. Den finska regeringen motsätter sig den. Regeringen borde följa sina finska kollegor i denna fråga och motsätta sig reformen. Sverige kan inte stödja en reform som förutom att den drabbar svenska betodlare även slår undan benen på dem som redan har det svårt. Utvecklingsländer som t.ex. Moçambique kommer att drabbas hårt. Det är bara en liten del av landets socker som går till Europa, men inkomsterna därifrån är stora. EU:s sockerreform hotar urholka marknaden för Moçambique, vilket skulle leda till att ingen längre vill investera i sockerindustrin.

Istället för att hjälpa de fattigaste länderna bidrar den svenska regeringens hållning i sockerfrågan till att göra det svårare för de fattigaste länderna att komma ur fattigdomen. Sverige kan inte med sin långa stolta tradition av utvecklingsarbete fortsätta att stödja den planerade sockerreformen. En sockerreform måste ske, men inte på sätt som endast gynnar de multinationella storbolagen.

Stockholm den 3 oktober 2005

Kenneth Lantz (kd)